

Tidligere amerikansk ambassadør til Rusland, Jack Matlock: »Er NATO forældet? Absolut!«

14. feb., 2017 – Deutsche Welle ledsager sin rapport om München Sikkerhedskonferencen med en analyse, baseret på kommentarer fra Jack Matlock, den sidste amerikanske ambassadør til Sovjetunionen (1987-91), og fra Joachim Bitterlich, Tysklands ambassadør til NATO i slutningen af 1990'erne.

»Er NATO forældet? Absolut!«, sagde Matlock. »NATO blev dannet for at forhindre et kommunistisk Sovjetunionen i at trænge ind i Vesteuropa. Rusland er ikke i stand til at konfrontere og dominere resten af Europa«, sagde han. »At tro, at vore uoverensstemmelser vil blive løst gennem militær poseren, er en farlig illusion«, fortsatte Matlock. »At ride den form for militære kæphest, som NATO og Rusland i dag hengiver sig til, minder mig om nogle af de geopolitiske spil, som blev spillet af de Store Magter i 1914.« Bitterlich ville ikke gå så vidt som til at kalde NATO for forældet, men han sagde, at han mener, NATO har »behov for reformer«.

De var begge enige om, at Rusland ikke vil angribe Europa. Matlock sagde, at Rusland har skadet sine egne interesser med sine handlinger i Ukraine, men, havde der ikke været »nogen vestlig eller amerikansk involvering i Ukraine under Maidan-opstanden, ville der sandsynligvis ikke have været en russisk annektering af Krim, eller støtte til opstanden i Donbass«. Bitterlich tilføjede, at Rusland ikke er interesseret i Polen eller De baltiske Stater, men Putin ser Kaukasus og Ukraine som sin »røde streg«, en pointe, der er totalt misforstået af USA og dets europæiske allierede, sagde Bitterlich.

»Jeg mener, at både amerikanerne og europæerne simpelt hen har begået for mange fejl over for Rusland siden århundredets begyndelse: at de fejlvurderede Rusland; trængte det unødvendigt op i en krog og overhørte advarslerne, advarslerne om NATO's ekspansion; om Georgien, og om Ukraine«, sagde han.

Nye falske anklager imod Natalia Vitrenko i Ukraine

9. feb., 2017 – I en video, der blev udlagt i går, med titlen, »Ukrainsk terror i stedet for europæisk demokrati«, fremlagde den ukrainske økonom og det tidligere parlamentsmedlem, Natalia Vitrenko, de seneste beviser for, at den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) i øjeblikket forsøger at gøre hende tavs gennem politisk motiverede, falske anklager om kriminelle aktiviteter for separatisme. Ukrainsk lov definerer som en forbrydelse, »krænkelse af Ukraines territoriale integritet«. Loven blev gennemført efter det amerikanskstøttede kup, der væltede Ukraines valgte præsident Victor Janukovitj. Om to uger fejrer dette kup sin 3-års dag.

Den 28. oktober, 2016, blev kontorerne for Vitrenkos parti, Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU), udsat for en razzia og blev besat af paramilitære styrker, der handlede på vegne af en uoverensstemmelse om partiets kontor med bygningens ejer. Indholdet på PSPU's kontorejendom, partiets avis, associerede organisationer og individuelle medlemmer blev beslaglagt hhv. kørt af sted af SBU. I november advarede Vitrenko om, at SBU kunne være i færd med at gennemse de konfiskerede computerfiler efter beviser, der kunne genoplive en undersøgelse for kriminel aktivitet fra 2014 mod

kvindeorganisationen Livets Gave, og mod Vitrenko personligt som dens leder, på falske anklager om »krænkelse af Ukraines territoriale integritet«. Dette er artikel 110 i Ukraines kriminalret, der medfører op til 10 års fængsling.

SBU fandt tilsyneladende ikke, hvad de søgte. I stedet opdagede Vitrenko den 4. februar, gennem en artikel i medierne med brandbombe-overskriften, »Domstol beslaglægger ejendom tilhørende organisation ledet af Vitrenko: mistanke om krænkelse af Ukraines territoriale integritet«, at SBU går frem med et sagsanlæg, baseret på totalt falske beviser. Artiklen hævdede, at, den 23. jan., havde en Kiev-domstol, efter at have gennemgået en sag, der var indgivet af en undersøgelsesofficer fra SBU, beordret beslaglæggelsen af ejendom tilhørende Livets Gave. Men domstolens ordre nævnte en liste over besiddelser, der var konfiskeret et andet sted i Kiev, som Livets Gave ikke havde nogen som helst forbindelse med: telte, soveposer, flasker (»Prøver de at få det til at lyde som en fabrik for Molotovcocktails?«, spørger Vitrenko i sin nye video), samt et stort antal kasser med tørret pasta.

Idet hun påpeger, at den ukrainske forfatning garanterer borgere beskyttelse mod falske anklager, forklarer Vitrenko på videoen, hvad Livets Gaves aktiviteter til forsvar for menneskerettigheder rent faktisk var i 2012-14, hvor organisationen måtte indstille sine aktiviteter, fordi SBU fik dens konti indefrosset.

I denne video fører Vitrenko en diskussion, hvor hun siger, at, hvis hendes økonomiske program var blevet vedtaget i Ukraine i midten af 1990'erne, hvor hun som parlamentsmedlem udstedte dette program i opposition til den deregulering og privatisering, der var blevet foreskrevet af den Internationale Valutafond (IMF), så ville Ukraine i dag have været en nation i fremgang og trivsel; der ville ikke have været nogen økonomiske nedskæringer, der fik folk til at falde for »det bedre liv i Europa«, som var kuparrangørernes slogan; der ville følgelig ikke have været noget kup, intet successivt

tab af Krim og ingen opstand i Donbass, der har ført til 10.000 menneskers død. Vitrenko fastslår, at hendes program, i modsætning til at »krænke« noget som helst, således ville have beskyttet Ukraine og garanteret landets fremtidige velstand i samarbejde med den generelle eurasiske udvikling.

Vitrenko har krævet, at artiklen på Glavkom-websiden fra 4. feb., tilbagekaldes.

Ovenstående er udstedt som en Pressemeddelelse fra Executive Intelligence Review, http://www.larouchepub.com/pr/2017/170209_vitrenko_fameup.html

Foto: Natalia Vitrenko ses her ved en begivenhed i Prag (september 2014), hvor hun interviewes om baggrunden for begivenhederne, der førte til Majdan og den voldelige afsættelse af Janukovitj-regeringen.

NATO lover fuld støtte til Kiev-regimet

10. feb., 2017 – NATO's vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller holdt i går en fælles pressekonference i Bruxelles med den ukrainske premierminister Volodymyr Groysman, efter et særligt møde i NATO-Ukraine Kommissionen aftenen før, hvor hun lovede ham fuld støtte fra alle NATO's 28 medlemmer (snart 29). »Siden Ruslands aggressive handlinger begyndte for tre år siden, har NATO støttet Ukraine«, udtalte hun. »Dette vil ikke ændre sig.« Under mødet sagde Gottemoeller, »Hver eneste allierede tog ordet for at udtrykke sin stærke støtte til Ukraines suverænitet og territoriale integritet.« Gottemoeller understregede, at NATO ikke anerkender, og ikke vil anerkende, den ulovlige annektering af Krim, og vi fordømmer Ruslands

fortsatte destabilisering af det østlige Ukraine.«

I et interview med Izvestiya understregede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, som han havde gjort det tidligere på ugen, at de daglige rapporter fra OSCE viser, at Kiev-regimet står bag optrapningen af volden i Donbass-regionen. »Ukraine krænker åbenlyst sine forpligtelser iht. Minsk-aftalerne, som det tilsyneladende ikke har til hensigt at implementere. I stedet for bestræbelser for at nå frem til en stabil fred, forsøger Kiev-myndighederne meget hårdt at opnå en militær løsning«, sagde Lavrov.

OSCE's Særlige Overvågningsmissions rapport, der blev udlagt 9. feb., indikerer, at niveauet af vold er faldet tilbage til niveauer, der er nærmere det, det var, før optrapningen den 30. jan. – 2. feb. Overvågningsfolkene talte kun 700 eksplosioner langs frontlinjen, sammenlignet med 10.000 på en enkelt dag for omkring ti dage siden, selv om deres rapport stadig indikerer stor aktivitet langs frontlinjen mellem de to sider. De har også fortsat observeret betydelige mængder af meget tunge våben inden for tilbagetrækningslinjen, på begge sider af frontlinjen. De bemærkede ligeledes, at de ikke havde modtaget nogen information om tilbagetrækninger mellem Donetsk lufthavn, Avdiivka og Yasynuvata, som blev aftalt den 1. feb. af den Trilaterale Kontaktgruppe.

Foto: NATO-vicegeneralsekretær Rose Gottemoeller og Ukraines premierminister Volodymyr Groysman under den fælles pressekonference i Bruxelles.

Briterne

trækker

stoppeklodserne væk for ødelæggelse af Trump – Den nøgterne verden fremmer samarbejde mellem USA, Rusland og Kina omkring et Nyt Paradigme

Leder fra LaRouchePAC, 7. februar, 2017 – Den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, svarede en australsk journalist, der spurgte, hvor bekymret han var for, at der ville blive krig mellem USA og Kina, at præsident Trump og præsident Xi havde talt sammen, og at de begge var »100 % enige« om, at de amerikansk-kinesiske relationer ville være »meget positive«, og at »enhver nøgtern politiker« indser, at »der kan ikke være en konflikt mellem Kina og USA, fordi begge ville tabe, og det har ingen af siderne råd til«. Wang tilføjede, at Kina vurderer den officielle politik fra USA's side, og ikke »kampagne-retorik«.

Der er liden nøgternhed i England i disse dage, og heller ikke i den hektiske, miskrediterede Obama-lejr i USA. *The Economist*, et hovedtalerør for City of London og Storbritanniens monarki, har en hovedhistorie i denne uge, der viser Donald Trump, som kaster en Molotovcocktail, med overskriften: »En oprører i Det Hvide Hus.« De understreger, at »USA's allierede er bekymrede, og med rette«. Deres bekymring går på, at netværket af traktater og handelsaftaler, som Trump behandler med foragt, »udgør et system, der binder Amerika til sine allierede og projicerer dets magt ud i hele verden«.

Lige præcist. Her har vi Det britiske Imperium, som indrømmer, at de har brugt USA som den 'dumme kæmpe' ved at bruge USA's militære og økonomiske magt til at opretholde Det britiske Imperium, baseret på den geopolitiske forudsætning, at verden må forblive splittet, Øst vs. Vest. Se, ikke alene indgår Trump fred med den formodede »fjende«, Rusland og Kina, men kendsgerningen er også, at London er rædselsslagen over, at dette vil få indvirkning på alle andre lande, som hidtil er blevet tvunget til at følge Imperiets militære og økonomiske diktater. Som *The Economist* ligefremt skriver: »Lande, der er utilfredse med verden, kunne fristes til at ændre den.«

Det forbyde Gud!

Imperiet er tydeligvis ude efter mord, som de gentagne gange har gjort med amerikanske præsidenter, der forsvarede de principper, hvorpå Amerika blev grundlagt, imod den ondskab, som er Det britiske Imperium. Londons Obama og hans håndlangere har lanceret en række »farvede revolution«-operationer i hele USA, hvis mål er at bringe Trump til fald. Hvad Molotovcocktails angår, så var det ikke Trump, men sortklædte anarkister, der i sidste uge kastede dem mod politiet i Berkeley, Californien, for at splitte en pro-Trump-begivenhed. Tidligere højtplacerede Obama-regeringsfolk har mobiliseret to »Ven af Domstolen«-briefs ('*amicus curiae*'[1]) til støtte for den delstatsdommer i Washington, der nedkendte Trumps immigrationsordre og ganske åbenlyst indrømmede, at dette blot var en belejlig måde at aktivere en 'farvet revolution' imod regeringen på. Trumps handlinger er »u-amerikanske«, skriger de, alt imens de intet siger om Obamas tusindvis af ulovlige dronedrab, ulovlige krige for »regimeskifte« i ledtog med terrorister og trusler om verdenskrig med Rusland og Kina. Faktisk var en af disse briefs skrevet af Harold Koh, berygtet som Obamas advokat, der udtalte den juridiske vurdering, at Obamas dronedrab var legale og således grundlæggende set spyttede på Forfatningen og international lov.

Alt imens Trump har fordømt mange af de mest ekstreme Obama-politikker, der har ødelagt nationens økonomi og efterladt landet forhadet i store dele af verden, så har Lyndon og Helga LaRouche krævet, at Trump også afslører en af de ondeste af Obamas onde gerninger: orkestreringen af et fascistisk kup imod Ukraines valgte regering i 2014, som dernæst blev brugt i Obamas bestræbelse på at fremprovokere en krig med Rusland. *EIR* har meget detaljeret dokumenteret den åbenlyse støtte fra Obama og hans agent, [tidligere amerikanske viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender] Victoria Nuland, til de svastika-bærende neonazister, der anførte denne voldelige kamp. Selv Polens politiske leder, Jaroslaw Kaczynski, fordømte i dag den ukrainske regering for sin fortsatte støtte til dem, der bakkede op om Stepan Bandera – Hitlers kollaboratør i Ukraine – og som fortsat paraderer i gaderne med Banderas bannere og behandler enhver politisk opposition med brutalitet.[2]

Verden er gjort klar til, én gang for alle, at bortfeje Det britiske Imperium. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, hvis præsident Trump bringer USA ind i et samarbejde med Rusland om nedkæmpelse af terrorisme, og bringer USA ind i et samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevejsudvikling med nationsopbygning i alle hjørner af kloden, vil han blive husket som en af historiens største ledere. Vi må alle handle med al vor menneskelige kreativitet for at bringe dette skønne resultat til fuldførelse.

Foto: Den russiske præsident Putin med den kinesiske præsident Xi Jinping, maj, 2015. [kremlin.ru]

[1] En *amicus curiae* (bogstaveligt, 'ven af domstolen/retten'), er en person, der ikke er part i en sag, og som ikke er hyret af en part, men som assisterer en domstol ved at tilbyde information, der har betydning for sagen. *Amicus curiae* er juridisk latin. (definition Wikipedia).

[2] Vi anbefaler læsning af vores hjemmesides meget udførlige

dækning af kuppet i Ukraine og Victoria Nulands fremtrædende rolle i at fremprovokere den. SE tag 'Ukraine'.

Kiev-regimet står umiddelbart foran stor offensiv i Donbass

6. feb., 2017 (LPAC) – Intensiteten af kampene i Donbass, Ukraine, er stilnet noget af i de seneste dage, men officielle repræsentanter for de to udbryderrepublikker er overbevist om, at Kiev-regimet er i færd med at forberede en fuld offensiv. Eduard Basurin, militærtalsmand for den selvudnævnte Folkerepublik Donetsk, udstedte i går en nøderklæring, hvor han rapporterede, at den ukrainske præsident Petro Poroshenko »er fuldstændig fortvivlet« efter sin diskussion over telefon med præsident Trump den 4. februar, efter hvilken han indså, at »Ukraine inden for den nærmeste fremtid vil ophøre med at modtage finansiel og militær støtte til sine terroristoperationer i Donbass-landet«. Som følge heraf er Poroshenko »parat til at engagere sig i den mest hensynsløse aktion og udløse en fuldt optrappet og blodig krig i Østeuropa«.

Basurin rapporterede, at Kiev rent faktisk er begyndt at deployere tropper fra Ukraines Bevæbnede Styrker og Nationalgarde til de østlige ukrainske regioner, der kunne vise sig at være Ukraines forberedelser til en offensiv i stor skala imod Donbass-militser, så vel som også til sabotagehandlinger imod den civile infrastruktur i regionen. Ifølge Basurin er to ukrainske Tochka-U missilsystemer blevet flyttet til territoriet omkring Avdeevka-koksværket fra Kramatorsk. Yderligere seks sådanne systemer blev leveret til en jernbanestation i landsbyen Novobakhmutovka i nærheden af

Yasinovataya for at blive »udstationeret til en mission« på et senere tidspunkt, sagde han.

Desuden har DPR-rekognosceringsdata identificeret ukrainske hærenheder, blandet med højrefløjs-militsenheder, hvoraf én ledes af den tidligere leder af Sektor Højre, Dmitri Yarosh, som er blevet deployeret til regionen.

»Disse data gør det muligt at antage, at, på ordre fra Ukraines kriminelle, militære, politiske myndigheder, er den ukrainske hærkommando i færd med at forberede en offensiv langs hele frontlinjen og planlægger sabotagehandlinger mod civile infrastrukturfaciliteter«, sagde Basurin.

En lignende rapport kom fra Folkerepublikken Luhansk. En FL-militstalsmand Andrei Marchenko rapporterede, at regimet har bragt mobilt artilleri (SAU), tanks, infanterikampkøretøjer (IFV) og pansrede mandskabsvogne (APC'er) til frontlinjen.

»Vi har fastslået ankomsten til Zolotoye af ni lastbiler med ammunition, eskorteret af fire APC'er«, citeres han af LuganskInformCenter. »Sammen med konvojen er 20 veludstyret personel kommet.« Han rapporterede også om regimets rekognosceringsaktivitet langs frontlinjen, inklusive ved anvendelse af droner, af hvilke nogle kan være i færd med at blive forberedt til sabotagehandlinger.

Ovenstående rapport er udstedt som en Pressemeddelelse fra Executive Intelligence Review, EIR, http://www.larouchepub.com/pr/2017/170206_kiev_offensive.html

Foto: Ukraines præsident, Petro Poroshenko, i militært køretøj. Foto fra april, 2015 (Sputnik).

**RADIO SCHILLER den 6. februar
2017:**

**Kampen om indholdet i Trumps
præsidentskab
og den nye verdensorden**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 2.
februar 2017:**

**Vil Trump lave alliance med
Rusland og indføre
Glass/Steagall –
eller knuses af økonomisk
kollaps?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

EU-parlamentsmedlem Zanni anmoder EU-kommissionen og Mogherini om at undersøge det ukrainske Azovs lukning af Vitrenkos partikontor

29. nov., 2016 – Følgende skriftlige forespørgsel til EU-kommissionens vicepræsident og EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, blev indgivet den 28. nov. af medlem af det Europæiske Parlament, Marco Zanni (M5S, Italien):

»Den 28. okt. beslaglagde den ukrainske regerings sikkerhedsstyrker, sammen med Azov-bataljonen, illegalt Siver Ukraina LLC's kontorer. Denne bygning har været hjemsted for kontoret for Ukraines Socialistiske Progressive Parti (PSPU) siden 2005, sammen med andre sammenslutninger, såsom Unionen af Eurasiske Folk, Forsamlingen af Ortodokse Kvinder i Ukraine og PSPU-avisen. Det ukrainske politi beslaglagde bygningen og overlod det sluttelig til SBU [Ukrainsk Sikkerhedstjeneste] til ransagning.«

»Er vicepræsidenten/den højtstående repræsentant bekendt med denne udvikling?«

»Eftersom PSPU er det største oppositionsparti, mener vp/hr da ikke, at dette repræsenterer et alvorligt angreb på meningsfriheden og den politiske ytringsfrihed?«

[underskrevet] Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet – Gruppen Frihedens og det Direkte Demokratis Europa.

Schiller Instituttet blev informeret om angrebet mod PSPU, der ledes af dr. Natalia Vitrenko, den 1. nov. Vitrenko, der stillede op som præsident i 1999, er den økonom, er leder PSPU, og som siden begyndelsen af 1990'erne har advaret om, at den brutale, økonomiske politik, som blev krævet af IMF, ville sætte scenen for politisk kaos og en fascistisk bevægelse i Ukraine. Azov-bataljonen er en væbnet organisation med rødder i den fascistiske bevægelse Sektor Højre, som var instrumental i det voldelige kup i februar 2014, hvor Ukraines valgte præsident Victor Janukovitj blev væltet. I år har Azov ladet sig registrere som et politisk parti, ved navn Nationalt Korps.

Dr. Vitrenkos parti er i år blevet fysisk angrebet af håndlangere fra Sektor Højre og konfronteres med regeringens forsøg på at ophæve dets status som politisk parti.

Foto: Dr. Natalia Vitrenko, leder af PSPU.

Se:

Azov og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) angriber de Progressive Socialisters kontor. Inkl. video-interview (russisk)

Angreb på Ukraines Vitrenko og PSPU dækket i to førende skandinaviske venstrefløjsblogs

---

**RADIO SCHILLER den 28.
november 2016:**

Ny dansk regering//Forsøg på at underminere Trump// Kinesisk og russisk teknologisk samarbejde med udviklingslande

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Angreb på Ukraines Vitrenko og PSPU dækket i to førende skandinaviske venstrebløjsblogs

4. nov., 2016 – Schiller Instituttets pressemeddelelse, »Azov og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) angriber de Progressive Socialisters kontor«, i svensk oversættelse, blev i sin helhed udgivet på to førende, skandinaviske venstrebløjsblogs. Steigan.no bloggen er den førende venstrebløjsblog i Norge, og læses også af mange konservative dér, der leder efter nyheder uden for mainstreammedierne. Den svenske blog Nyhetsbanken er også meget indflydelsesrig på venstrebløjen og udgives af Stefan Lindgren, en mangeårig

politisk aktivist, Ruslandsspecialist og russisk oversætter. Han tilføjede sin egen kommentar til Schiller Instituttets pressemeddelelse om det, der foregår i Ukraine, og slutter med et kraftigt angreb på den svenske udenrigsminister Margot Wallströms støtte til statskuppet i Kiev og dets behandling af oppositionen, som var den smittebærer af spedalskhed.

Lindgrens overskrift lød, »Efter forbud mod kommunisterne – forbud mod socialister?«, med et billede af Natalia Vitrenko, med indledningen: »Hendes parti er nu blokeret ude af deres præmisser af regimet i Kiev.« Så begynder artiklen med, »Den legale korrupsion i Ukraine vokser. Schiller Instituttet har modtaget en e-mail fra Kiev, der rapporterer om regeringens sikkerhedsstyrkers angreb og besættelse af Ukraines Progressive Socialistpartis (PSPU) kontorer. Angrebet skete ...«. Dernæst følger hele rapporten, inklusive erklæringen fra PSPU fra 1. november og links til Natalias tidligere erklæringer. Han kommenterer dernæst med følgende ordlyd:

»Nyhetsbanken: PSPU er blevet undersøgt for dets forbindelser med det Europæiske Arbejderparti og den amerikanske financier [sic] Lyndon LaRouche, der finansierer denne bevægelse, ligesom det også er blevet undersøgt for dets russiske kontakter. Men noget sådant er en del af den regulære, reaktionære, politiske teknik – skyld gennem association.«
»Natalia Vitrenko er en stærk politiker, der i 1999 fik 11 procent af stemmerne i præsidentvalget, i 2005 5 procent, men som i 2009 ikke fik lov at registrere til valget, eftersom hun ikke havde betalt et registreringsgebyr på 2,5 mio. hryvnia.«

»Alt peger på, at regimet fortsætter ad vejen til åben fascisme. Tidligere er det Ukrainske Kommunistparti blevet forbudt, en begivenhed, der mødte nogle protester i Vesteuropa. Herhjemme protesterede selv den stærkt antikommunistiske [mangeårige førende offentlige radiojournalist og forfatter til mange bøger, netop død og meget fejret] Kjell Albin Abrahamson. Herefter var der tavshed. Og vores udenrigsminister fortsætter den

»feministiske« udenrigspolitik med at sende millioner i støtte til den mere og mere udemokratiske regering og lukker øjnene, når kæmpende kvinder bliver behandlet som spedalske.«

Se:

<http://www.nyhetsbanken.se/2016/11/efter-kommunistforbud-turen-kommen-till.html>

Resp.

<http://steigan.no/2016/11/04/azov-och-ukrainas-sakerhetstjanst-sbu-stanger-progressiva-socialistpartiets-kontor/#comment-38231>

Azov og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) angriber de Progressive Socialisters kontor. Inkl. video-interview (russisk)

Tirsdag, 1. nov., 2016 – Schiller Instituttet har modtaget en e-mail fra Kiev, som rapporterer, at regeringens sikkerhedsstyrker har angrebet og besat Ukraines Progressive Socialistpartis (PSPU) kontor. Angrebet fandt sted fredag, 28. okt. Nedenstående erklæring blev udstedt af PSPU Pressetjeneste i dag.

»Azov« refererer til Azov-battaljonen, en bevæbnet

organisation med rødder i den fascistiske bevægelse Sektor Højre, der var medvirkende til det voldelige kup i februar, 2014, hvor Ukraines valgte præsident, Viktor Janukovitj, blev væltet. I år har Azov registreret sig som et politisk parti ved navn det Nationale Korps.

Dr. Natalia Vitrenko, økonomen, der leder PSPU, har fra begyndelsen af 1990'erne advaret om, at de brutale, økonomiske politikker, som den Internationale Valutafond (IMF) krævede, ville sætte scenen for politisk kaos og en fascistisk bevægelse i Ukraine. Hun var præsidentkandidat i 1999, der iflg. opinionsundersøgelser havde 30 % 's opbakning, før hendes kampagne blev ødelagt af et mordforsøg. Hendes parti er i år blevet udsat for fysiske angreb fra Sektor Højre-bøller og konfronteres med regeringens forsøg på at ophæve dets registrering som et politisk parti.

Baggrundsinformation og dr. Vitrenkos taler på engelsk kan ses via de links, der vises ved slutningen af denne artikel.

Erklæring fra PSPU Presseafdeling

Den ukrainske regerings politiske terrormaskine har til hensigt at knuse enhver fri tænkning, enhver lille spire til selvstændig mening, og enhver analyse af aktuelle begivenheder, som politiske partier, offentlige organisationer, journalister eller forfattere, foretager.

Alt imens de skjuler sig bag slogans om europæiske værdier, demokrati og regering ved lov, handler de ukrainske statslige institutioner i virkeligheden, gennem retshåndhavende myndigheder og nynazistiske bataljoner, for at gennemføre en systematisk udrensning af enhver uenighed.

Euromaidan-regeringens kamp imod Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) og dets leder, Natalia Vitrenko, udfordrer verdenssamfundet.

Den 28. okt., 2016, brød en gruppe personer, inklusive styrker

fra Azov, indgangsdøren ind og besatte Siver Ukraina LLC's præmisser. Siden 2005 har PSPU været en af lejerne i denne bygning, såvel som også redaktionen for PSPU-avisen *Dosvitni ogni* (Lyset før Morgengryet), og senere de offentlige organisationer Dar Zhizni (Livets Gave), det Eurasiske Folks Union og Sammenslutningen af Ukraines Ortodokse Kvinder.

Siver Ukraine LLC købte disse præmisser i 2003 og har ikke legalt fået disse rettigheder fjernet i de mellemliggende år. Der er heller intet parti, der har betvivlet eller opløst de lejemaal, der er indgået ved kontrakt med de førmtalte lejere.

Ikke desto mindre, gennem at eksekvere en politisk ordre om at handle imod PSPU, der har en unik status som et parti i opposition til den nuværende nationale politik og udenrigspolitik, og imod dets leder, Natalja Vitrenko, har politiet grundlæggende set gjort det muligt for disse præmisser at blive overdraget SBU til en illegal gennemsøgning. Dette markerer begyndelsen af en ny fase af politisk terror imod PSPU.

Baggrundsinformation:

»Ukrainian Economist Natalia Vitrenko: Finding a Noble Path out of the Crisis«, *EIR*, 6. november, 2009.

«Ukrainian Patriots Expose EU Support for Neo-Nazi Coup«, *EIR*, 7. marts, 2014.

»Let us end this nightmare, and turn to building things«, speech by Natalia Vitrenko to Citizens Electoral Council of Australia International Conference, March 2015.

(Oversat til dansk: Gribende rapport fra Ukraines Natalia Vitrenko: »Lad os stoppe dette mareridt, og vende os mod opbygning af ting« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6114>)

»Facing Terror Under a Kiev Regime« *EIR*, 24. april, 2015.

(Ovenstående artikler i *EIR* kan søges i *EIR's* arkiv:

<http://www.larouchepub.com/eiw/public/2016/index.html>)

Se video-interview udlagt 1. nov. (på russisk):

<https://www.youtube.com/watch?v=luE8frGHjgY&feature=youtu.be>

Se også Schiller Instituttets store dossier om Ukraine, via taggen 'Ukraine' på denne artikel.

Foto: Natalia Vitrenko, fra interviewet den 1. november, 2016.

Statsministre fra Norge og Finland besvarer EIR's spørgsmål om konflikten med Rusland

København, 1. nov. 2016 – Følgende ordveksling fandt sted ved en pressekonference med de otte nordiske og baltiske statsministre, i sammenhæng med, at Nordisk Råd træder sammen i København, den 1. nov., 2016. En video vil blive udlagt på dette indlæg snarest.

EIR: Jeg vil gerne spørge om relationerne med Rusland, som er meget vigtige for de nordiske og baltiske lande. Den amerikanske professor Stephen Cohen ved New York Universitet i New York har kaldt situationen for potentielt værre end Cubakrisen (1962), og nogle af årsagerne hertil er, at der er nogle i Vesten, der afviser at tillade en multipolær verden. Hvordan kan de nordiske og baltiske lande deeskalere konflikten, der, hvis det ikke stoppes, kunne føre til verdenskrig, og ville tættere, økonomiske relationer være en del af denne deeskalering?

Norges statsminister Erna Solberg (partiet Høyre): Resumé, parafrase:

Det er vigtigt, at lande ikke overtræder international lov. Rusland garanterede Ukraines grænser i 1994, men de annekterede Krim, og de har militært personel i Østukraine. Gruppen af Normandiet 4 forsøger at deeskalere. Begge parter må leve i henhold til Minskaftalen. Små landes første forsvarslinje er international lov. Det er derfor, vi må stå fast på sanktionerne og håbe, at det vil øge Ruslands ønske om at samarbejde og leve mht. Minskaftalen.

Som vi drøftede på vores møde, så er der forskel på de spændinger, man føler i de baltiske lande (Baltikum: Estland, Letland, Litauen), i forhold til de nordiske lande (Norden: Danmark, Norge Sverige, Island, Finland, samt Færøerne, Grønland og Åland). De nordiske lande har meget samarbejde med Rusland om fælles spørgsmål. Vi vil sikre, at vi har evnen til at forsvare os gennem NATO, men vi inviterer også Rusland til at være en del af vore militære aktiviteter som observatører. Nogen gange deltager de, andre gange ikke. Vi ønsker en dialog og at bevare Norden så normal som muligt, men vi kan ikke have en verden, hvor store lande blot afgør, hvad de vil gøre med deres naboer.

Den finske statsminister Juha Sipilä (Centerpartiet): 1. Vi må forblive forenet. 2. For at ophæve sanktionerne må Minskaftalerne opfyldes. 3. Midt i krisen må der være en dialog mellem os og Rusland.

Se Også:

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister om at nedtrappe konflikten med Rusland.

Nordisk Råds møde: Interview med islandsk parlamentsmedlem Steingrímur J. Sigfússon: for Glass/Steagall-bankopdeling; tager afstand fra konfrontationspolitikken mod Rusland

Foto: Den svenske statsminister Stefan Löfven, den finske statsminister Juha Sipilä, statsminister Lars Løkke Rasmussen, den norske statsminister Erna Solberg og den islandske socialminister Eygló Harðardóttir, da der onsdag var familiefoto inden mødet i forbindelse med Nordisk Råds 68. session i København. [Scanpix/Nikolai Linares]

Nordisk Råd: EIR-interview med Erkki Tuomioja, Finlands fhv. udenrigsminister, om at nedtrappe konflikten med Rusland.

København, 1. nov., 2016 – Erkki Tuomioja, tidligere finsk udenrigsminister og nuværende socialdemokratisk parlamentsmedlem, blev interviewet af EIR ved Nordisk Råds sammentræde i København den 1. nov., 2016. (I 2011, mens Tuomioja var udenrigsminister, havde han responderet på EIR's spørgsmål om faren for krig med Rusland).

Følgende er et resume af de vigtigste punkter:

Der er en masse krigslignende retorik i pressen i Sverige og Finland, jo, det inkluderer Rusland, men, hvis man ikke var velinformeret og blot læser den svenske og finske presse, skulle man tro, at Rusland står for at angribe disse lande, hvad dag, det skal være, hvilket er fuldstændig latterligt. Der er kun et lille skridt fra krigsretorik, og så til krig. Det baltiske område har været et område for opvisning af militær styrke, og vi må sørge for, at det ikke bliver et

område for BRUGEN af militær styrke.

De fejltagelser, som Vesten har gjort mht. til Rusland, retfærdiggør ikke, at de overtræder international lov. Vi må analysere fortiden, for, at undgå fejltagelser i fremtiden er nødvendigt, for at vi kan komme ud af denne onde cirkel med konfrontation, og for en skridt-for-skridt tilbagevenden til normale relationer.

Som respons på et spørgsmål om deployering af NATO-tropper i Baltikum, Polen, Norge, missilforsvarssystemer osv.: Disse deployeringer er forståelige ud fra historiske grunde, hvad enten de er velfunderede eller ej. Jeg tror ikke, de er bekymret over NATO-styrkerne, men de er bekymret over missilforsvaret, et globalt, strategisk spørgsmål.

Som svar på, hvordan vi kommer tilbage fra randen: Dæmp propagandaen og krigeriskheden ned på alle sider. Man behøver en meget mere realistisk fremgangsmåde, og at arbejde på et meget pragmatisk, konkret samarbejde. Til trods for denne retorik og voksende spændinger er mange sfærer ikke berørt, som Arktisk Råd, det europæiske Miljøråd (?) og den nordiske dimension. Det har ikke været i nogens interesse at introducere spændinger i dette pragmatiske samarbejde. Jeg tror ikke, vi endnu ser en tilbagevenden til en global, kold krig. For det første bliver krigen ikke global, fordi det meste af verden ikke ville gå med på nogen af siderne.

Mht. spørgsmålet om at droppe sanktioneerne og øge det økonomiske samarbejde: Der må være fremskridt i Minskaftalerne, hvilket ikke udelukkende er Ruslands skyld, der er også spørgsmål på den ukrainske side, men alle positive udviklinger bør mødes med en ophævelse eller en formindskelse af sanktioneerne. Krim-sanktioneerne vil forblive i den nærmeste fremtid. Under andre omstændigheder kan en løsning, acceptabel for alle, findes for Krim, men tiden er ikke inde til det nu.

Mht. debatten i Finland om disse ting: Selvfølgelig er der en

debat. Der er en lille minoritet, der arbejder for et NATO-medlemskab. Men vi som et oppositionsparti støtter den måde, vores præsident har håndteret situationen.

Foreningen Russisk-Dansk Dialogs debatmøde "Vestlige opfattelser af Rusland"

med journalist Jens Jørgen Nielsen og folketingsmedlem Marie Krarup fra Dansk Folkeparti.

Plus RIKO's rapport: Hold vinduet åbent

– en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten

Foreningen Russisk-Dansk Dialog holdt et debatmøde den 27. oktober 2016 med temaet: "Vestlige opfattelser af Rusland".

Journalist, forfatter og historiker Jens Jørgen Nielsen og et medlem af det danske Folketing fra Dansk Folkeparti, Marie Krarup, deltog i arrangementet.

Se Jens Jørgen Nielsens powerpoint-præsentation og videooptagelsen af Marie Krarups

tale nedenfor. Videoen med Jens Jørgen Nielsens tale kommer senere.

Her er et link til Marie Krarups tale.

Hold vinduet åbent – en rapport om de kritiske tilstande i relationen mellem Rusland og Vesten.

Udgivet af RIKO, Rådet for International Konfliktløsning, i samarbejde med bl. a. Jens Jørgen Nielsen.

Uddrag:

Hvorfor har vi [RIKO] skrevet denne rapport om Rusland?

De politiske relationer mellem Danmark og Rusland er de seneste år hvirvlet ind i en negativ spiral af voksende mistillid og en tiltagende fjendtliggørelse. Hvor Rusland efter Sovjetunionens opløsning ofte i vestlige medier og den generelle debat blev italesat som en partner i et fælles europæisk postkoldkrigsprojekt, har dette billede ændret sig markant. I dag præsenteres Rusland ofte som en aggressiv og faretruende stormagt i Europas periferi. En stormagt, der truer med at kaste kontinentet tilbage til Den Kolde Krigs geopolitiske rivalisering og derved forpurre visionerne om et helt og frit Europa i fredelig sameksistens.

Blandt sine institutionaliserede partnere har Danmark placeret sig tungt bag tilhængerne af en hardliner politik over for Rusland. Både i medierne og i den politiske debat har den dominerende attitude været at sætte hårdt mod hårdt. Dette er også det overordnede budskab i Peter Taksø-Jensens rapport om dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik frem mod 2030, der blev offentliggjort i maj 2016. I rapporten identificerer Taksø-Jensen en uforudsigelig vilje til at anvende militære midler hos Ruslands ledelse, og han opfordrer Danmark til at støtte en samlet, robust og principfast politik over for Rusland i NATO og EU.

Rapporten erkender, at Rusland på en række områder bør

inddrages i et samarbejde, men dialogen med Moskva skal ubetinget ske ud fra en vestlig (militær) styrkeposition. Denne tilgang har imidlertid sit spejlbillede – med modsat fortegn - blandt Ruslands politiske elite, hvorved mulighederne for en konstruktiv dialog og øget samarbejde i realiteten er meget begrænsede. I Taksøe-Jensens rapport er grundholdningen således, at det vindue, der blev åbnet ved Den Kolde Krigs afslutning til gensidigt, gavnligt økonomisk og politisk samarbejde mellem Vesten og Rusland, nu er lukket.

Relationerne mellem Rusland og store dele af Danmarks partnere i NATO og EU er således i en kritisk tilstand, hvor parterne de seneste år har spillet sig selv op i hver sit ringhjørne. Denne udvikling besværliggør mulighederne for fredelige og politiske løsninger på deres uoverensstemmelser. Resultatet er en situation, hvor sanktioner, militær oprustning og dæmoniserende retorik stimulerer en gensidig politisk fjendtliggørelse.

RIKO stiller derfor spørgsmålet: skal man acceptere præmissen om, at vinduet til dialog og samarbejde med Rusland er lukket? Og i så fald, bør man så ikke forsøge at åbne det igen?

I nærværende rapport vil RIKO adressere den eksisterende konflikt med henblik på at stimulere en mere nuanceret politisk debat og dermed fremme konstruktive relationer mellem Rusland og Danmark samt vores partnere og undgå et unødvendigt våbenkapløb.

GDE Error: Requested URL is invalid

Jens Jørgen Nielsens slides fra mødet:

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x x

x

**Forudindtaget hollandskledet
undersøgelse hævder,**

MH-17 blev skudt ned af russisk Buk-missil i oprørsbesat område i Ukraine

28. september 2016 – Det Fælles Undersøgelsesteam (JIT), der har undersøgt nedskydningen over Ukraine af det malaysiske passagerfly MH-17 den 17. juli 2014, udgav sin tekniske rapport i dag, der erklærer, at flyet blev ramt af et Buk-missil, der blev affyret fra et territorium, som blev kontrolleret af oprørsstyrker, støttet af Rusland. Rapporten erklærer yderligere, at Buk-missilaffyringssystemet var blevet bragt til affyringsstedet fra Rusland samme dag, og returneret til Rusland den nat, angrebet fandt sted.

Der er to ting at bemærke: Obama og NATO erklærede, inden for få minutter efter, at denne grusomhed fandt sted, at Rusland var ansvarlig, uden noget som helst bevis, og de brugte denne falske påstand som basis for at pålægge Rusland sanktioner, der sluttelig førte til det nuværende ræs imod en atomkrig under Obamas direktion. For det andet, så består JIT af repræsentanter fra Malaysia, Holland, Australien, Belgien og Ukraine, under hollandsk ledelse, og placerer således det anglo-hollandske imperium i chefstolen. Ukraine, som sandsynligvis er ansvarlig for angrebet, burde aldrig have fået lov at deltage, udover, at de skal levere beviser, hvilket Ukraine undlod at gøre mht. mange nøglebeviser, alt imens Rusland, der blev ekskluderet fra undersøgelsen, afleverede alle sine radarbeviser og andre beviser, til trods for, at de vidste, at undersøgelsen var forudindtaget.

Faktisk opdagede russerne for blot to dage siden endnu en kommerciel radarovervågning af området på dagen for angrebet, og stillede det til JIT's disposition med en forklaring om, at det beviste, at der ikke blev affyret nogen missiler fra det oprørsbesatte territorium den dag. JIT skal angiveligt have

sagt, at de ikke havde tid til at inkludere dette nye bevis.

Ifølge Sputnik sagde de russiske eksperter, at et missil, der skulle være blevet affyret fra den region, som JIT har identificeret, ikke kunne have undgået at blive observeret i dette nye radarbevis.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, erklærede i dag: »De hollandske anklageres konklusion bekræfter, at sagen er forudindtaget og politisk motiveret ... Det lyder som en ond joke, men Ukraine blev gjort til fuldgældigt medlem af JIT, hvilket gav dem lejlighed til at forfalske bevismateriale og se til, at sagen udviklede sig til deres fordel.«

Generalløjtnant Igor Konashenkov fra Forsvarsministeriet sagde i dag: »Vi har omhyggeligt undersøgt dagens erklæring fra repræsentanterne for det hollandske team ... Lad mig minde om, at alle data, der i dag blev fremlagt under undersøgelsesgruppens briefing, har to hovedkilder: internettet og de ukrainske specialtjenester. Denne informations objektivitet giver grund til tvivl, og som en konsekvens heraf, også konklusionerne på basis af denne information.«

Generalen tilføjede: »Den ukrainske side ligger inde med data over situationen i luftrummet i det område, hvor Boeing 77-flyet fra Malaysian Airlines styrtede ned, fra både civile og militære kilder. Den kendsgerning, at Ukraine ikke har offentliggjort radardata, fører os til den antagelse, at missilet, hvis det var en Buk, blev affyret fra et territorium, der var under det ukrainske militærs kontrol.«

Ministeriet udstedte ligeledes en erklæring i dag, som sagde: »Russiske antiluftskyts-missilsystemer, inklusive BUK, har aldrig krydset den russisk-ukrainske grænse. Dette er, hvad vi på ansvarlig vis erklærede umiddelbart efter styrtet den 17. juli, 2014.«

Tysklands general Kujat: Kun et tæt amerikansk-russisk samarbejde kan løse krisen i Syrien; Model for krisen i Ukraine

11. september 2016 (Wiesbaden) – Femten år efter terrorangrebene den 11. september, 2001, siger den tidligere formand for NATO's militærkomite (2002-05), general Harald Kujat (Bundeswehr, pens.), at Vesten for længe siden i det store og hele var »mislykkedes politisk« i Afghanistan efter den indledningsvise militære succes, og den nylige Lavrov-Kerry-aftale om at bekæmpe terror i Syrien, som han anskuer med nødvendig optimisme, viser, at kun, når Rusland og USA samarbejder, kan problemerne løses. »Man burde have fundet en regional løsning i Afghanistan«, især med Pakistan, sagde general Kujat til Deutschlandrundfunk radio i et interview den 10. september. Som svar på et spørgsmål om invasionen af Irak i 2003, for at finde ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben, roste general Kujat Tysklands afvisning mht. at deltage i denne krig og nævnte de kaotiske begivenheder bagefter, inklusive fremkomsten af Islamisk Stat som konsekvens af invasionen, der viser, hvor korrekt den tyske beslutning var.

Med hensyn til potentialet for aftalen om Syrien fra 9. september mellem den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister John Kerry, sagde general Kujat, »man må være optimistisk« og understregede især, at USA og Rusland ikke bare koordinerer skridt til en politisk løsning, men også til de fælles, og parallelle, militære

operationer. Forespurgt, om det amerikansk-russiske samarbejde faktisk kan overvinde den komplekse situation, sagde general Kujat ligefremt, »hvis der overhovedet er en chance for at bringe situationen dér under kontrol, kan det kun ske gennem tæt samarbejde mellem Rusland og USA ... hvilket også er modellen for at afslutte krisen i Ukraine«.

RADIO SCHILLER den 21. august 2016:

Den nye Silkevejsalliance er på vej til at sejre

Med formand Tom Gillesberg

Det tyske spørgsmål: Gnisten, der udløser krakket – eller en drivkraft for udvikling af verden

17. august 2016 (Leder) – Hvis Deutsche Bank for lov til at synke ned i et ukontrolleret kollaps, der får den største pulje af derivater blandt verdens banker til at nedsmelte, vil ikke alene den tyske økonomi, men også hele Europa og USA,

hermed blive lagt øde. Alligevel er det, hvad der er på dagsordenen, bogstaveligt talt hvad dag, det skal være. Endnu en stemme fra den finansielle elite råber i dag alarm: »Deutsche Bank befinder sig i større vanskeligheder, end folk gør sig klart«, sagde Brad Lamensdorf fra hedgefonden Ranger Equity Bear i et interview med Lodonavisen *The Express*. »Noget er i den grad brudt sammen.«

»Der er intet i det europæiske banksystem, der er stabilt«, var Lyndon LaRouches respons. »Den tyske økonomi er på randen af en eksplosion. Merkel og Schäuble prøver på at håndtere det umulige. De må gå af. Det er kun et spørgsmål om tid, hvornår sammenbruddet vil indtræffe.«

Der findes midler til at løse denne krise, men ikke, medmindre der i Tyskland omgående træder ledere frem, der kan genoprette stabiliteten. Dette kræver for det første en genkapitalisering af Deutsche Bank under en nyt program, der afskriver den værdiløse derivat-boble og genopretter kommerciel bankvirksomhed under en regulering i stil med Glass-Steagall. Hvis dette gøres nu, sagde LaRouche, så kan Tyskland, i samarbejde med Putins Rusland, undgå et pludseligt sammenbrud og blive drivkraften for et nyt paradigme for samarbejde mellem de transatlantiske nationer og det russisk-kinesiske partnerskab, der nu leder verdensøkonomien fremad, det vestlige kollaps til trods.

Ledende kræfter i Tyskland forsøger at forbedre relationerne med Rusland. Udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier mødtes med sin russiske modpart Sergei Lavrov i Jekatarinburg den 15. august, hvor de to enedes om at »tilskynde til kontakter mellem regeringsagenturer for regioner i den Russiske Føderation og Forbundsrepublikken Tyskland«, udtalte Lavrov og tilføjede, at »vi mener, at den interesse for at samarbejde med Ruslands regioner, som Frank-Walter har udvist, fortjener al mulig støtte«. Som rapporteret i TASS, diskuterede de to, ifølge Lavrov, også bilaterale relationer inden for »politiske, kulturelle, humanitære og historiske områder«.

Hvor længe kan det vanvittige sanktionsregime og NATO's krigsmobilisering tolereres?

Tiden er knap. Putin har ramt Obamas krigsplan på to sårbare flanker: først i Syrien, hvor han under international lov har arbejdet med Syriens suveræne regering om at besejre terrorist-apparatet på forskellige fronter i Syrien, og således udstillet Obama som en promoter af de saudisk-kontrollerede al-Qaeda-netværk for at fuldbyrde hans aggressioners mål om kriminelt regimeskifte; og for det andet, så har Putin bragt Tyrkiet til fornuft og afsluttet Obamas brug af landet til at kanalisere våben og terrorister ind i Syrien.

Obama har reageret ved at sætte neonazistiske bander ind i Ukraine for at udløse terroristangreb i Krim – dvs. på russisk territorium – og optrappe krigen i Donbas-regionen. Putin meddelte, at det planlagte møde i Normandiet-gruppen (Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine) ved det kommende G20-møde i Kina, med henblik på at forsøge at redde Minsk-aftalerne, var meningsløst nu, hvor Kiev har satset på terror på russisk territorium. Hollande, Merkel og Porosjenko talte i telefon i dag – uden Putin – og opfordrede til at fortsætte med Normandiet-processen. Andre har foreslået, at Tyskland og Rusland fortsætter på egen hånd for at løse problemet med Ukraine, og for at kræve en afslutning på Kievs Obama-støttede provokationer.

Der er krig på dagsordenen – en krig, der hurtigt ville blive global og atomar. Alt imens Tyskland, under et nyt lederskab, og i tandem med Rusland, kan forhindre det økonomiske kollaps og standse den fremstormende krig, så vil det kræve mod af amerikanske statsborgere at standse Obama (og hans håndlanger Hillary Clinton) i at udsætte USA for Wall Streets destruktion af den fysiske økonomi og føre verden ud i krig. Disse beslutninger skal træffes nu – ikke igennem et svindelvalg mellem to fjender af det Amerikanske System, men nu, ved forfatningsmæssige midler, der fjerner Obama for hans flere

mange forbrydelser mod Forfatningen og mod menneskeheden, og som indfører Glass-Steagall, genopretter nationalbankvirksomhed og genopretter Amerikas forpligtelse til en fremtid på Jorden og i rummet med fusionskraft.

Ingen »praktiske«, delvise forholdsregler vil lykkes.

Foto: Præsident Putin og den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier trykker hinanden i hånden efter et møde den 23. marts, 2016.

Sergei Glazyev, rådgiver til Putin, taler om Ukraine og Ruslands orientering mod øst i interview

17. august 2016 – Sergei Glazyev, en rådgiver til den russiske præsident Vladimir Putin, gav et interview til det russiske nyhedssite Russkaya Vesna, som blev udlagt i går.

Efter at have beskrevet, at Ukraine kontrolleres af nazisterne, der i realiteten agerer som en besættelsesmagt for USA, samt andre meget barske udtalelser om Ukraine, kommenterede Glazyev Ruslands ekspanderende samarbejde med Tyrkiet og Kina. Han blev spurgt, om de forbedrede relationer mellem Rusland og Tyrkiet »er et strategisk initiativ fra de

to landes myndigheders side, og endnu et opportunistisk fænomen? Og hvor store var chancerne for en russisk-tyrkisk økonomisk union på længere sigt?» Glazyev svarede:

»Med hensyn til målene er vore økonomiske interesser i samklang, således, at udviklingen af det russisk-tyrkiske handels- og økonomisamarbejde går rigtig godt. Vore partnere fra Kasakhstan i EAEC (Eurasisk Økonomisk Fællesskab) har fremsat et initiativ om at indgå en præferencehandelsaftale med Tyrkiet. Dette er imidlertid uforeneligt med Tyrkiets aspirationer om optagelse i EU. Hvis Tyrkiet er ude af EU og NATO, kan samarbejdet vokse mange gange, og politiske uoverensstemmelser kan med lethed løses.« [Medlemmer af den Europæiske Union har ikke lov til uafhængigt at tilslutte sig en anden handelsblok. Tyrkiet er selvfølgelig endnu ikke i EU og kan meget let tilslutte sig en hvilken som helst handelsblok eller indgå handelsaftaler med andre lande, hvilket det da også allerede har gjort.]

Forespurgt om sin evaluering af de aktuelle kinesisk-russiske relationer, og om det repræsenterer politik for en total »orientering mod øst«, sagde han: »Dette er et gensidigt ligeværdigt, strategisk partnerskab, i hvilket vore lande har det samme mål. Der har fundet en orientering mod øst sted i den globale økonomi, og vi må aspirere til fuld deltagelse i denne nye orientering i verdensøkonomien, det fremvoksende Kina og andre lande i Sydøstasien.«

Russkaya Vesnas engelske site: <http://rusvesna.su/english>

Artiklen kan læses her:
<http://www.fort-russ.com/2016/08/glazyev-ukraine-under-us-occupation.html>

Foto: Sergei Glazyev (venstre) med Vladimir Putin.

RADIO SCHILLER den 15. august 2016: Det forestående G20-topmøde i Kina: Mulighed for et faseskifte

Med formand Tom Gillesberg

Putin og Kina imellem – Indser I ikke, hvad der er sket med verden som helhed?

11. august 2016 (Leder) – Dette er på ingen måde spontane udviklinger. De er resultatet af intervention, foretaget af menneskets kreative intellekt – Vladimir Putins.

Præsidenterne fra Rusland, Iran og Aserbajdsjan mødtes den 8. august, i et møde, der især drejede sig om den Nye Silkevejs internationale nord-sydgående transportkorridor. Herefter vil disse tre landes transport-, energi- og udenrigsministre mødes i Teheran for at forberede endnu et trilateralt topmøde, denne gang i Iran.

Efter mødet den 8. august fulgte også Putins topmøde med den armenske præsident Serzh Sargsyan i Kreml i går. De

diskuterede Armeniens integration i den Eurasiske Økonomiske Union, og hvordan en løsning på striden om Nagorno-Karabakh mellem Armenien og Aserbajdsjan kunne opnås, i lyset af Putins nylige topmøde med Aserbajdsjans præsident Aliyev i Baku og hans øvrige diplomati.

Putins historiske topmøde den 9. august i Skt. Petersborg med den tyrkiske præsident Erdogan – hvor de indgik aftaler om kernekraft, øget handel og gasledningen Turkish Stream – efterfulgtes af et møde i dag mellem de to landes udenrigs- og forsvarsministre, samt landenes efterretningschefer. Forventningerne var, at de ville forsøge at koordinere deres handlinger i Syrien, inklusive i den igangværende kamp om Aleppo, nær den tyrkiske grænse.

Det er ingen tilfældighed, at Obama netop nu, med hjælp fra sin medhjælper, Hillary Clinton, pludselig har gjort truslen om krig i Europa større. I går afslørede Ruslands Statslige Sikkerhedstjeneste (FSB), at den havde opsnappet to ukrainske rekognoscerings- og sabotagegrupper i Krim i dagene 7. og 8. august, hvor de arresterede syv personer, med to russeres liv som indsats (en FSB-officer og en soldat). En af arrestanterne har på russisk fjernsyn tilstået, at de blev sendt af den ukrainske militære efterretningstjeneste for at sabotere infrastruktur.

Putin sagde i går aftes, at den planlagte sabotage havde til formål at destabilisere Krim, der forbereder sig til valg. Han afviste forslaget om at mødes i regi af Normandiet-firkløveret (Rusland, Frankrig, Tyskland, Ukraine) over Ukraine, på sidelinjerne af G20-topmødet i Kina til september, og sagde, at det ikke længere giver nogen mening, når Kiev afviser kompromis til fordel for terror. Og Putin ved, hvad den krimiske premierminister sagde højt: at Kiev ikke ville have gjort dette, uden at have fået grønt lys fra Washington – dvs. fra Obama. Og Obama støttes højlydt i sit fremstød for krig af Hillary Clinton.

»Putin har pludselig fået kontrollen med store udviklinger i verden, og disse karle er gået amok«, sagde Lyndon LaRouche i dag. »Det betyder ikke, at han er perfekt, men han har kontrollen, og de andre flipper ud, og de ved ikke, hvad de skal gøre ved, at de flipper ud. Putin vil gøre, hvad han er nødt til at gøre – forvent, at der viser sig alle mulige former for ondskab. Nu har endnu et angreb vist sig – ikke fra Ukraine, men andetsteds fra, gennem Ukraine.«

Foto: Den russiske præsident Putin med Irans præsident Hassan Rouhani, 8. august 2016. [kremlin.ru]

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer

... det hilser vi alle velkommen.”

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

”Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os.”

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med Rusland, og nu er det op til politikerne ”at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet.”

”Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen,” sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende ”nedbrud” i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. ”Alle vore handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse.”

Putin fortsatte, ”Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO’s udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: ”Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at

eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en global konfrontations-tankegang."

Putin udtalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. "Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det."

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en "destabiliserende faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden".

Han udtalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: "Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter," sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's

eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: "Efter det Arabiske Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej," fortsatte Putin, "de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig."

Putin sagde, at den udvikling "arrede" Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler "for at beskytte visse grupper af folk."

Grunden, sagde han, er, at: NATO "har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?" Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine "for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg

Internationale Økonomiske

Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømmning af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning, der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud

at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasiske partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstanske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligvis for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og

prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiat vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores

position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne

konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådan er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søgen efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

**RADIO SCHILLER den 11. april
2016:**

**Vil et britisk nej til EU
smadre EU og euroen?**

**Baner G7 i Hiroshima vejen
for atomkrig?**

Med formand Tom Gillesberg

SPØRGSMÅL OG SVAR

**med formand Tom Gillesberg
den 10. marts 2016:**

**Rusland og Ukraine; Hillary
Clinton;**

Nykredit; finansspekulation;

EU-Tyrkiet; Schiller Partiet

Med formand Tom Gillesberg